

Herdenking aanslag Straatsburg

Door de Voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib

Op 11 december, nu een week geleden, veranderde de kerstmarkt in het centrum van Straatsburg - '*Capital de Noël*' - van een sprookjesachtige setting in een nachtmerrie.

Het was acht uur 's avonds toen de vermoedelijke dader, ondanks sterke beveiliging van de markt, het vuur opende op willekeurige bezoekers.

En vervolgens met een mes op de menigte instak.

Een onmenselijke terreurdaad, die inmiddels elf gewonden en vijf doden heeft geëist.

Onder hen een ook een Straatsburgse muzikant van Poolse komaf, die met het mooie plan rondliep om een 'talen-café' te openen, dat mensen van verschillende nationaliteiten samen zou brengen.

Het waren mensen die vol in het leven stonden, vol van plannen voor de toekomst.

Tot daar afgelopen dinsdagavond, op verschrikkelijke wijze, een einde aan werd gemaakt.

De inmiddels gedode schutter was bekend bij de politie als crimineel en als geradicaliseerd.

Volgens zijn vader was hij aanhanger van IS.

Zijn laffe daad vond plaats in Straatsburg, waar de Raad van Europa huist, het parlement zetelt en het Europese Hof van de mensenrechten zich bevindt.

En is daarmee ook een dolkstoot in het hart van Europa.

De aanslag in Straatsburg laat ons ook in Nederland achter met gevoelens van verdriet, van boosheid en van machteloosheid.

Verdriet vanwege de slachtoffers.

Boosheid vanwege weer, opnieuw zo'n zinloze daad van terreur waar onschuldigen de dupe van worden.

En machteloosheid omdat we elkaar - juist in tijden waarin de vrede wereldwijd wordt gevierd - opnieuw moeten vasthouden in diepe rouw.

Het is moeilijk steeds weer de kracht te hervinden om antwoorden te vinden op dit soort terreur.

Maar we moeten wel.

Op één van de spandoeken die eergister hoog werd gehouden tijdens de herdenkingsdienst bij de Place Kléber stond: 'Straatsburg is sterker dan de haat'.

En op een andere: 'Tous unis contre la barbarie.'

Ons enige antwoord op splijtende terreur is het om die krachtige, vreedzame eenheid te blijven vormen.

Om op te blijven staan voor vrede, voor democratie: 'in verscheidenheid verenigd'.

Onze gedachten en ons hart gaan uit naar de doden, slachtoffers en nabestaanden.

Wij wensen Frankrijk opnieuw veel kracht toe.